

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Разград, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева

при участието на секретаря Небенур Р. Хасан
като разгледа докладваното от Рая П. Йончева Търговско дело №
20213300900027 по описа за 2021 година

съобрази следното:

Делото е образувано по молба на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление по търг. регистрация в гр. София

При заявени по см. на чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 ГПК предпоставки, предявява против ЮЛ. ИЛ. ЕМ., ЕГН***** иск за установяване на съществуващо в отношенията им вземане в размер на 40 000,00лв., индивидуализирано на осн.чл.430ТЗ като изискуема по Договор за предоставяне на кредитна линия №1000-1977/23.ІІ.2017г главница, с погасяване на която ЮЛ. ИЛ. ЕМ. се е задължила в личното си качество и в условия на солидарна отговорност с кредитополучател „ЛОГИС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК***** и с представявания от нея солидарен длъжник „Логис“ ЕООД, ЕИК***** За което вземане, в производството по ч.гр.д. №1823/2020г. по описа на РРС и на осн.чл.417 ГПК, в полза на ищеца в качеството му на кредитор и срещу соолидарните длъжници по кредитния договор, в това число и ответницата Е. е разпоредено издаване на Заповед за незабавно изпълнение №3169/11.XI.2020 и изпълнителен лист.

Вземането се претендира като дължимо ведно със законна лихва, считано от дата на исковата молба до окончателното ме погасяване.

В с.з. чрез процесуално представящата го -юриск.ч.а., ищецът заявява, че поддържа иска по основание азмер. Претендира присъждане на доказано сторени в заповедното и исковото производство разноси, както и юрисконсултско възнаграждение.

В с.з., идентично на въведените в срок за отговор съображения, чрез назначеният □ по реда на чл.47, ал.6 ГПК особен представител -адв.Н. К., ответницата оспорва иска по основание и размер. Позовано на противоречието му със ЗПК и ЗЗП- неправомерност на посочени в отговора договорни клаузи и сключването им в разрез с принципите на добросъвестност в облигационните отношения, оспорва валидността на кредитния договор.

Обсъдени в съвкупност и във връзка с доводите на странит, доказателствата по делото дават основание на съда да приеме за установено следното:

При дължима преценка за допустимостта на иска, съдът изиска служебно преписка по ч.гр.д. №1823/2020г. по описа на РРС и установи, че конституираната с исковата молба ответница, в качеството си на

дължник в производството по чл.417 ГПК, при дължимото ☐ се връчване на покана за доброволно изпълнение, не е установена на указания в заявлението и доказано регистриран от нея, постоянен и настоящ адрес. Със свое Разпореждане №564/22.ІІ.2021г. сезираният със заповедното производство съд е уведомил заявителя „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК*****, за наличие на визираните в чл.415, ал.1, т.2 във вр. с чл.47, ал.5 ГПК предпоставки и е указал срок за предявяване на иск за установимост на вземането му по реда на чл.422 ГПК. Разпореждането с дадените указания е било редовно връчено на заявителя на 8.ІІІ.2021г. Считано от тази дата, законово определеният и предоставен за предявяване на иска срок по чл.422 ГПК изтича фактически на 8.ІV.2021г.

Исковата молба е чрез куриерска услуга с удостоверение в товрителница дата на подаването ☐ на 7.ІV.2021г. Посъпването и в регистратура на РОС на входирано на 8.ІV.2021г.

Очертаният с исковата молба предмет на търсената по реда на чл. 422 ГПК защита, сочи производството като родово и местно подсъдно на сезирания съд.

По делото са приложени доказателства, удостоверяващи идентичност на регистрирания от ответника постоянен и настоящ адрес с указания в исковата молба адрес за призоваването му, на който същият не е установен от дл., връчващо съдебните книжа.

При наличие на визираните в чл.47, ал.1, т.2 ГПК на същия е назначен особен представител.

Водим от изложеното съдът намира, че исковата молба е подадена в предвидения за това срок, от легитимирано по см. на чл.422 във вр. с чл.415 ГПК лице и за вземане, удостоверение като предмет на развилото се по ч.гр.д.№1823/2020г. на РРС заповедно производство.

По същество на допустимо предявения иск, съответно на доказателствата и проведените им във връзка с доводите на страните съвкупен анализ, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Приложен като доказателство на л.10 и сл. Договор №100-1977/23.ІІ.2017г. „за предоставяне на кредитна линия“, доказва установени между страните облигационни отношения по търг. сделка. В съдържание на същия е посочено, че на осн. ЗКИ, в качеството си на кредитодател ищецът предоставя на кредитополучател „ЛОГИС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК*****, кредит в размер на 500 000,00лв., при насрещно поети от кредитополучателя задължения: да усвои кредита в 12-месечен срок, считано от дата на предоставянето му на 23.ІІ.2017г. за предвидените в чл.1 от договора цели – „оборотни средства за покриване на текущи нужди от парични средства за финансирне на оперативни разходи“, свързани с регистрираната от същия търговска дейност; да погаси дължими суми по кредита на 23.ІІ.2018г. чрез вноски по разплащателната му сметка при недоговорени междинни падежи. В реквизит на договора е посочено, че при сключването му същият е подписан от „Логис“ ЕООД, ЕИК*****, който едноличен собственик и представляващ е ответницата ЮЛ. ИЛ. ЕМ. и от ЮЛ. ИЛ. ЕМ., в личното й качество като солидарно задължили се с изпълнението по договора лица.

С последащо сключените между тях и Банката анекси - №1/20.ІІ.2018, №2/5.ІІ.2019, №3/6.ІІІ.2019 №4/4.ІХ.2019, №6/20.ІІ.2020 и №7/11.У.2020г. страните са постигнали съгласие: за увеличаване размера на предоставената в кредит главница; относно крайна падежна дата на дължимото от кредитополучателя изпълнение, включително и за удължаване на този срок поради обявеното на 13.ІІІ. 2020 извънредно положение в страната; за размер и период на просрочие на дължими по договора вноски.

В обезпечение на дължимото по процесния договор изпълнение, с подписването му страните са предвидили и учредили в интерес на кредитора ипотеки, залог ва звижими вещи и вземавия от сметки на длъжниците.

Съгласно последно сключения по време анекс, крайният срок за усвояване на средства по кредита, възлизащ след последната му актуализация в размер на 558 675,00лв. и за издължаването му е договорен на 31.Х.2020 г.

В реквизит на договора и поспиданите към него анекси се установява, че кредитополучателят и солидарните длъжници са се съгласили, че крайният срок за погасяване на кредита, такси, лихви и комисионни е не по- късно от 31.Х.2021г. като главницата следва да бъде погасена изцяло и еднократно. По признание на страните, в това число и на ответницата, обективизирано в подисания от тях на 20.ІІ.2020 анекс, относимо към тази

дата последните са били неизправни и в просочие на вземане в размера ва 557 430,61лв.

По делото е назначена съдебно - счетоводна експертиза, възложена на в.л. К..

Въз основа на доказателства и след проверката в счетоводствата на страните, в заключение, вещото лице е установило, че към 10.XI.2020г. - дата на подаденото по реда на чл.417 ГПК заявление за незабавно изпълнение на процесното вземане, от която по регл. на чл.422 ГПК се счита предявен и настоящият положително установителен иск, банката е изпълнила своето задължение за предоставяне на кредита в договорения размер и условия. Договорената сума е била усвоена от кредитополучателя в цялост; Установява също, че еднократно дължимото изпълнение по вземането за главница е в размера на 557 430,61лв. и че на договорената като крайна падежна дата - 31.X.2020г., същото не е погасено.

По делото не се твърди и не се доказва предприето от кредитополучателя, респ. от солидарно съзадължилите се лица, в това число и ответницата, изпълнение по вмененото им в договорна отговорност и парично по характера си задължение.

Изготвеното заключение не бе оспорени и бе прието от страните, и съда като обективно, компетентно и обосновано от доказателствата по делото.

Въз основа на така изложеното от фактимеска страна, от правна съдът приема следното:

Сключеният между страните кредитен договор намира своята правна регламентация в разпоредбата на чл.430 ТЗ.

Договорът за банков кредит е търговска сделка по смисъла на чл. 286, ал. 2 от ТЗ във връзка с чл. 1, ал. 1, т. 7 от ТЗ. По силата на сключения валиден договор - като частноправна последица от правното му действие - между страните по делото е възникнало кредитно правоотношение. При наличието на валиден главен дълг, налице е и валидно облигационно правоотношение между Банката и ответницата, основано на процесния договор, с подписване на който се е задължила да отговаря солидарно с кредитополучателя за изпълнението на същия. Оспорванията □ са неоснователни, защото по категоричен начин е доказано, че тя е скрепила с подписа си съгласието си да отговаря солидарно и наред с кредитополучателя за задълженията му към Банката .

Обосновано от доказателствата съдът приема релевираното от ответницата възражение за потребителска закрила , позовано на твърдение за недействителност на кредитния договор поради противоречието му с разпоредбите на ЗПК и ЗЗП за неоснователно, защото сключеният с ищеца кредитен договор не е потребителски. Договорът е за предоставяне на банков кредит, а не за потребителски кредит. Този извод се следва изводимо от тълкуването на т.1 от Договора, проведено по правилото на чл.20 ЗЗД в съответствие със съдържанието му в цялост.

Според предвиденото в чл. 1 на договора, кредитът е предоставя с оглед търговското качеството на кредитополучателя и развиваната от него търговска дейност.

С оглед предмета на кредитната сделка, уредбата ѝ остава извън приложното поле на специалния Закон за потребителския кредит (в редакция към сключване на договора).

Липсва основание за приложение на специалната потребителска закрила по отношение на конституирането на ответницата като солидарно задължилосе по тази сделка физическо лице . Търговският характер на кредита се отчита спрямо получателя на характерната престация. В случая търговското дружество е договаряло като страна - кредитополучател, а ответницата като солидарно задължил се с изпълнение на договора длъжник, който не се ползва от кредита. Извод за неоснователност на възражението □ за потребителска закрила се следва и от безспорно доказан по делото факт, че същата е свързано лице с съзадължил се по договора търговец.

Кредитирането на търговец е изключено от специалната императивна закрила срещу неравноправно договаряне с потребители (§ 13 от ДР на ЗЗП, транспониращ Директива 93/13). Търговското кредитиране се осъществява между равнопоставени страни, действащи с повишен стандарт на грижа (чл. 302 ТЗ), поради което на срещните страни са обвързани с всяка от постигнатите помежду им уговорки без право да се позовават на потребителска закрила .

В заключение съдът приема, че ответницата не ангажира доказателства, оборващи презумпцията за сключване на договора за кредита с търговец във връзка с търговската му дейност (чл. 286, ал.3 ТЗ).

Основателността на предявените по изпълнение на договора установителни искове се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало между страните правоотношение по договор за кредит, елемент от съдържанието на което да е задължението на кредитополучателя и солидарния длъжник по връщане на кредита - предмет на договора; настъпила изискуемост на задължението и доказана неизпавност на длъжника и солидарно задължилите се с изпълнение по договора лица.

С оглед разпоредбата на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) доказателствената тежест за установяване на фактите, съставляващи основание на иска и имащи характер на положителни такива, се носи от ищеца. По отношение на неизпълнението, което като отрицателен факт от действителността - а именно неосъществяване на дължимо поведение за простиране на съответната парична сума, е достатъчно твърдението на ищеца, като ответната страна носи доказателствената тежест да установи положителния факт, който го изключва - точно изпълнение. В случая, ответницата не твърди и не доказва изпълнение на задълженията си по договора. Не се ангажираха доказателства, опровергаващи настъпилата изискуемост на вземанията, както и такива установяващи изправност на кредитополучателя. Напротив. Депозираниите такива установяват по безспорен начин, че в съответствие със задълженията си по чл.60 ЗКИ при договорен и настъпил на 31.X.2020г. краен падеж на парично дължимото по договора вземане, като кредитополучателят така и солидарно задължилите се с него лица, в това число и ответницата, са в неизпълнение и просрочие.

От което и на осн.чл.124 ГПК във вр. с чл. 430ТЗ във вр. с чл.60 ЗКИ се следва извод за основателност и доказаност на предявения на това основание и по реда на чл.422 ГПК иск.

С оглед изхода на делото и предвид, направеното на основание [чл. 81](#) вр. [чл. 78, ал.1 от ГПК](#) искане, ответницата следва да заплати на ищеца направените по делото разноски, съобразно депозирания по [чл. 80 ГПК](#) списък, включващ претенция и за дължимо юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на основание чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 79 от ЗЗД, вр. с чл. 430 от ТЗЗА УСТАНОВЕНО в отношенията на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление по търг.регистрация в гр.София и ЮЛ. ИЛ. ЕМ., ЕГН*****, че в изпълнение Договор №100-1977/23.П.2017г. „за предоставяне на кредитна линия“ и допълнително подписани към същия споразумения с №1/20.П.2018, №2/5.П.2019, №3/6.П.2019 №4/4.П.2019№6/20.П.2020 и №7/11.V.2020г. ЮЛ. ИЛ. ЕМ., ЕГН***** в личното си качество и в условия на солидарна отговорност с кредитополучател „ЛОГИС ТРАНС“ ЕООД, ЕИК***** и с представлявания от нея солидарен длъжник „Логис“ ЕООД,ЕИК ***** дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД в размер на 40 000,00лв., за което вземане, в производството по ч.гр.д. №1823/2020г. по описа на РРС и на осн.чл.417 ГПК е разпоредено издаване на Заповед за незабавно изпълнение №3169/11.XI.2020 и изпълнителен лист.

Осъжда ЮЛ. ИЛ. ЕМ., ЕГН***** да заплати на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД, ЕИК***** 3 280лв. разноски в настоящото производств., от които 150лв. за юрисконсултско възнаграждение и 900,00лв. разноски по заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____